

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

VIII kadencja
Marszałek Senatu

Druk nr 987
Warszawa, 7 listopada 2016 r.

Szanowny Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Mam zaszczyt przekazać Panu Marszałkowi podjęte przez Senat - zgodnie z art. 121 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - na 29. posiedzeniu w dniu 4 listopada 2016 r. uchwały:

– **w sprawie ustawy o zmianie ustawy o usługach
płatniczych oraz niektórych innych ustaw,**

- w sprawie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej,
- w sprawie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw.

Przyjęcie poprawek Senatu może spowodować konieczność zmiany oznaczeń jednostek systematyzacyjnych, redakcyjnych lub ich fragmentów, w celu zachowania ciągłości numeracji albo ciągłości alfabetycznej, oraz w konsekwencji konieczność odpowiedniej korekty odesłań.

Z poważaniem

(-) Stanisław Karczewski

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 4 listopada 2016 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych
innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 21 października 2016 r. ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2 skreśla się lit. f;
- 2) w art. 1 w pkt 4, w art. 4a w ust. 3 wyrazy „odrębnych przepisów” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2013 r. poz. 908, z późn. zm.) oraz ustawy – Prawo bankowe”;
- 3) w art. 1 w pkt 4, w art. 4a:
 - a) w ust. 4 skreśla się wyrazy „, o którym mowa w ust. 3,”,
 - b) w ust. 5:
 - w pkt 1 skreśla się wyrazy „rachunkom płatniczym prowadzonym przez dostawców”,
 - w pkt 2 skreśla się wyrazy „dostawcom prowadzącym rachunki płatnicze i uczestniczącym w systemach płatności”,
 - w części wspólnej wyraz „zgodnej” zastępuje się wyrazem „, zgodnego”;
- 4) w art. 1:
 - a) w pkt 2 w lit. o, w pkt 33a wyrazy „art. 6 pkt 7” zastępuje się wyrazami „art. 6a”,
 - b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) w art. 6 uchyla się pkt 7;”,
 - c) w pkt 7, art. 6a otrzymuje brzmienie:

„Art. 6a. Do transakcji płatniczych opartych na jednym z następujących dokumentów w postaci papierowej, wystawionych na dostawcę w celu postawienia środków pieniężnych do dyspozycji odbiorcy:

- 1) czeku zgodnego z Konwencją w sprawie jednolitej ustawy o czekach (Dz. U. z 1937 r. poz. 181),
- 2) czeku podobnego do czeku, o którym mowa w lit. a, który podlega przepisom państw członkowskich niebędących stroną konwencji, o której mowa w pkt 1,
- 3) weksła trasowanego zgodnego z Konwencją w sprawie jednolitej ustawy o wekslach trasowanych i własnych (Dz. U. z 1937 r. poz. 175),
- 4) weksła trasowanego podobnego do weksła, o którym mowa w pkt 3, który podlega przepisom państw członkowskich niebędących stroną konwencji, o której mowa w pkt 3,
- 5) znaku legitymacyjnego, w tym voucherów,
- 6) czeku podróznego,
- 7) przekazu pocztowego w rozumieniu aktów Światowego Związku Pocztowego

– stosuje się art. 14f–14h, art. 20a, art. 20b oraz art. 32b–32d.”,

d) po pkt 29 dodaje się pkt 29a w brzmieniu:

„29a) w art. 132ze ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy obliczaniu średniej, o której mowa w ust. 1, nie uwzględnia się zobowiązań krajowej instytucji pieniądza elektronicznego wynikających z realizacji czynności, o których mowa w art. 6 i art. 6a, bez względu czy są one zależne od świadczenia innych usług.”;

5) w art. 1 w pkt 9 w lit. b, ust. 4 otrzymuje brzmienie:

4. W przypadku gdy dostawcy, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–4, 6 i 9, nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki lub nie przestrzegają zakazów albo ograniczeń, o których mowa w art. 3–5 i art. 8–10 rozporządzenia (UE) 2015/751, KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na tych dostawców karę pieniężną do wysokości 100 000 zł, nie więcej jednak niż do wysokości 1% przychodu z tytułu świadczenia

usług płatniczych wykazanego w jego ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie wyższą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.”;

- 6) w art. 1 w pkt 11, w art. 14e w ust. 1 skreśla się zdanie drugie;
- 7) w art. 1:
 - a) w pkt 11, w art. 14e w ust. 2 wyrazy „powinno nastąpić” zastępuje się wyrazem „następuje”,
 - b) w pkt 30, w art. 132zp:
 - w ust. 2 wyraz „powinna” zastępuje się wyrazem „musi”,
 - w ust. 3 w pkt 11 wyraz „powinny” zastępuje się wyrazem „mogą”;
- 8) w art. 1:
 - a) w pkt 11, w art. 14e w ust. 5 po wyrazie „organ” dodaje się wyraz „nadzorczy”,
 - b) w pkt 25, w pkt 4 po wyrazie „organom” dodaje się wyraz „nadzorczym”;
- 9) w art. 1 w pkt 11, w art. 14f w ust. 1 w pkt 2 skreśla się wyrazy „ujednolicone pojęcia i”;
- 10) w art. 1 w pkt 11:
 - a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „art. 14e–14i” zastępuje się wyrazami „art. 14e–14h”,
 - b) skreśla się art. 14g;
- 11) w art. 1:
 - a) w pkt 11, w art. 14h w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „oraz posługuje się pojęciami i definicjami zawartymi w tym wykazanie” zastępuje się wyrazami „określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 14f ust. 1 oraz posługuje się pojęciami zawartymi w tym wykazie i definicjami określonymi w tych przepisach”,
 - b) w pkt 12, w art. 20b w ust. 4 wyrazy „i definicji zawartych w tym wykazie”

zastępuje się wyrazami „zawartych w tym wykazie i definicji określonych w tych przepisach”,

c) w pkt 14:

– w art. 32b w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W takim przypadku dostawca posługuje się pojęciami zawartymi w tym wykazie oraz definicjami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 14f ust. 1.”,

– w art. 32d w ust. 1:

– – zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W informacjach handlowych i reklamowych kierowanych do konsumentów oraz postanowieniach umów zawieranych z konsumentami dostawca jest obowiązany posługiwać się pojęciami zawartymi w wykazie usług reprezentatywnych określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 14f ust. 1 i definicjami określonymi w tych przepisach, jeżeli odnoszą się do tych usług.”,

– – w zdaniu drugim wyrazy „w tym wykazie” zastępuje się wyrazami „w wykazie usług reprezentatywnych”;

12) w art. 1 w pkt 11, w art. 14h w ust. 2 wyraz „Ocena” zastępuje się wyrazami „Dokonując oceny” oraz po wyrazie „uwzględnia” dodaje się wyraz „się”;

13) w art. 1 w pkt 12:

a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „art. 20a–20c” zastępuje się wyrazami „art. 20a i art. 20b”,

b) skreśla się art. 20c;

14) w art. 1:

a) w pkt 12, w art. 20b w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 2.”,

b) w pkt 17, w art. 59in w ust. 2 wyrazy „Z zastrzeżeniem art. 35 ust. 1, w” zastępuje się wyrazem „W”;

- 15) w art. 1 w pkt 12, w art. 20b w ust. 1 w pkt 1 wyraz „krótki” zastępuje się wyrazem „zwięzły”;
- 16) w art. 1 w pkt 12, w art. 20b w ust. 3 wyraz „wniosek” zastępuje się wyrazem „żądanie”;
- 17) w art. 1 w pkt 13, w ust. 7 wyrazy „użytkownikowi będącemu konsumentem” zastępuje się wyrazami „konsumentowi, z którym zawarł umowę obejmującą świadczenie tej usługi.”;
- 18) w art. 1 w pkt 14, w art. 32b:
 - a) w ust. 1 wyrazy „prowadzący rachunek płatniczy przekazuje konsumentowi, nieodpłatnie, zestawienie wszystkich opłat” zastępuje się wyrazami „przekazuje konsumentowi, nieodpłatnie, co najmniej raz w roku kalendarzowym, zestawienie opłat”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku rozwiązania umowy rachunku płatniczego dostawca przekazuje konsumentowi, nie później niż w terminie 2 tygodni od dnia rozwiązania umowy, zestawienie opłat za okres, za który nie było sporządzane zestawienie opłat, do dnia rozwiązania umowy.”;
- 19) w art. 1 w pkt 14, w art. 32c w ust. 2 wyrazy „pkt 1–6, 9 i ust. 4” zastępuje się wyrazami „pkt 1–6 i 9 oraz ust. 4”;
- 20) w art. 1 w pkt 16, w art. 38a w ust. 3 po wyrazie „instrumentu” dodaje się wyraz „płatniczego”;
- 21) w art. 1 w pkt 17, w art. 59ia w ust. 3:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyraz „konsumentowi”;
 - b) skreśla się pkt 1;

- 22) w art. 1 w pkt 17, w art. 59ia w ust. 6 wyraz „prośbę” zastępuje się wyrazem „żądanie”;
- 23) w art. 1 w pkt 17, w art. 59ic po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio, jeżeli zawarcie umowy podstawowego rachunku bankowego następuje na podstawie ustnego żądania, o którym mowa w ust. 1.”;
- 24) w art. 1 w pkt 17, w art. 59ic w ust. 4 wyrazy „możliwości bycia członkiem” zastępuje się wyrazami „, że wnioskodawca może uzyskać status członka”;
- 25) w art. 1 w pkt 17, w art. 59ic w ust. 6 w pkt 2 po wyrazach „art. 6b” dodaje się wyrazy „ust. 4”;
- 26) w art. 1 w pkt 17, w art. 59ie ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Dostawca, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–3 i 9, z wyłączeniem Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, może pobierać opłaty za wykonanie krajowych transakcji płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. c, po wykonaniu w ciągu miesiąca 5 takich transakcji płatniczych zleczanych przez konsumenta. Opłaty te nie mogą być wyższe od opłat najczęściej stosowanych przez danego dostawcę przez ostatnie 12 miesięcy w odniesieniu do transakcji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. c, powiązanych z jakimkolwiek rachunkiem płatniczym oferowanym przez tego dostawcę.”;
- 27) w art. 1 w pkt 17, w art. 59ie w ust. 3 wyraz „świadczonych” zastępuje się wyrazem „wykonywanych”;
- 28) w art. 1 w pkt 17, w art. 59ie w ust. 4 skreśla się użyty po raz pierwszy wyraz „wyłącznie” oraz po wyrazach „odbywałoby się” dodaje się wyraz „wyłącznie”;

- 29) w art. 1 w pkt 17, w art. 59ie ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Dostawca, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–3 i 9, z wyłączeniem Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, nie może pobierać od konsumenta opłat za świadczenie usług związanych z prowadzeniem podstawowego rachunku płatniczego innych niż opłaty, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz opłaty za wykonanie transgranicznych transakcji płatniczych. Opłaty za wykonanie transgranicznych transakcji płatniczych nie mogą być wyższe od opłat najczęściej stosowanych przez danego dostawcę przez ostatnie 12 miesięcy w odniesieniu do transakcji tego rodzaju, wykonywanych w ramach jakiegokolwiek rachunku płatniczego prowadzonego przez tego dostawcę.”;
- 30) w art. 1 w pkt 17, w art. 59ig w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Dostawca może wypowiedzieć umowę podstawowego rachunku płatniczego zawartą na czas nieokreślony z co najmniej dwumiesięcznym wypowiedzeniem.”;
- 31) w art. 1 w pkt 17, w art. 59ig w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;
- 32) w art. 1 w pkt 17:
a) w art. 59ii:
– skreśla się ust. 1,
– w ust. 2 po wyrazach „Przez przeniesienie rachunku płatniczego” dodaje się wyrazy „między dostawcami mającymi siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”,
b) w art. 59ir w ust. 1 i 2 wyrazy „art. 59ii ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 59ii”;
- 33) w art. 1 w pkt 17, w art. 59ii w ust. 2 wyrazy „na wniosek” zastępuje się wyrazami „z upoważnienia”;

- 34) w art. 1 w pkt 17, w art. 59ik w ust. 2 w pkt 3 wyrazy „ten dostawca” zastępuje się wyrazami „dostawca przyjmujący”;
- 35) w art. 1 w pkt 17, w art. 59ik ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Informacje, o których mowa w ust. 1, dostawca przekazuje w postaci papierowej we wszystkich swoich placówkach dostępnych dla konsumentów, albo w postaci elektronicznej, a także udostępnia je na swojej stronie internetowej.”;
- 36) w art. 1 w pkt 17:
a) w art. 59il w ust. 2 skreśla się wyrazy „, o którym mowa w ust. 1.”,
b) w art. 59im w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 5 oraz w ust. 6 w pkt 4 i 5 skreśla się wyrazy „, o którym mowa w art. 59il ust. 1”;
- 37) w art. 1 w pkt 17:
a) w art. 59il w ust. 3 w pkt 1 wyrazy „upoważnić dostawcę przyjmującego do realizacji” zastępuje się wyrazami „udzielić dostawcy przyjmującemu zgód na realizację”,
b) w art. 59im w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „upoważnieniach do realizacji” zastępuje się wyrazami „udzielonych zgodach na realizację”;
- 38) w art. 1 w pkt 17, w art. 59im w ust. 1 w pkt 3 skreśla się wyrazy „posiadany przez”;
- 39) w art. 1 w pkt 17, w art. 59im w ust. 1 w pkt 6 po wyrazie „konsumenta” dodaje się wyrazy „w upoważnieniu”;
- 40) w art. 1 w pkt 17, w art. 59im w ust. 3 w pkt 1 wyrazy „takiego wniosku” zastępuje się wyrazem „upoważnienia”;

- 41) w art. 1 w pkt 17, w art. 59im w ust. 3:
a) w pkt 2 skreśla się użyte dwukrotnie wyrazy „dostawca przekazujący”,
b) w pkt 4 wyrazy „dostawcę przekazującego” zastępuje się wyrazem „niego”;
- 42) w art. 1 w pkt 17, w art. 59im w ust. 5 skreśla się wyraz „żadnych” oraz po wyrazach „pkt 1” dodaje się wyrazy „i 2”;
- 43) w art. 1 w pkt 17, w art. 59im w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „ust. 3 pkt 1” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1 i 2”;
- 44) w art. 1 w pkt 17, w art. 59im w ust. 9 wyraz „zastrzeżeniem” zastępuje się wyrazami „wyjątkiem blokady, o której mowa w”;
- 45) w art. 1 w pkt 17, w art. 59in:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Jeżeli konsument poinformuje dostawcę prowadzącego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jego rachunek płatniczy o zamiarze otwarcia rachunku płatniczego u dostawcy prowadzącego działalność w innym państwie członkowskim, dostawca prowadzący rachunek płatniczy, po otrzymaniu tej informacji:
1) przekazuje konsumentowi, nieodpłatnie, wykaz istniejących zleceń stałych dotyczących poleceń przelewu oraz udzielonych przez dłużnika zgodach na realizację poleceń zapłaty, o ile są dostępne, a także dostępne informacje o regularnie przychodzących poleceniach przelewu oraz zleconych przez wierzyciela poleceniach zapłaty zrealizowanych na rachunku płatniczym konsumenta w ciągu 13 miesięcy poprzedzających dzień otrzymania informacji;
2) przekazuje środki pieniężne pozostające na rachunku płatniczym konsumenta na rachunek płatniczy konsumenta u nowego dostawcy usług płatniczych, o ile informacja zawiera dane umożliwiające jego identyfikację i identyfikację rachunku płatniczego konsumenta;

3) zamyka rachunek płatniczy konsumenta, o ile takie żądanie jest objęte informacją.”,

b) w ust. 2:

- w zdaniu pierwszym wyraz „wniosku” zastępuje się wyrazem „informacji”,
- zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy na rachunku płatniczym konsumenta znajdują się nieuregulowane zobowiązania, które uniemożliwiają jego zamknięcie, dostawca niezwłocznie informuje o tym konsumenta.”;

46) w art. 1 w pkt 17:

a) w art. 59in skreśla się ust. 3,

b) po art. 59in dodaje się art. 59ina w brzmieniu:

„Art. 59ina. W przypadku, o którym mowa w art. 59im ust. 3 pkt 5 i w art. 59in ust. 2 zdanie drugie, dostawca może stwierdzić istnienie nieuregulowanych zobowiązań uniemożliwiających zamknięcie rachunku w terminie, o którym mowa w upoważnieniu albo w art. 59in ust. 2 zdanie pierwsze, jeżeli dotyczy to w szczególności rachunku:

- 1) na którym jest blokada środków z tytułu nierozliczonej transakcji płatniczej;
- 2) z którego są dokonywane spłaty kredytów, w tym udzielonych z wykorzystaniem karty kredytowej;
- 3) na którym dokonano zajęcia środków w toku postępowania egzekucyjnego lub zabezpieczającego;
- 4) z blokadami środków;
- 5) na którym została ustanowiona kaucja środków na poczet zobowiązań konsumenta wobec innego dostawcy;
- 6) z saldem zerowym i zaległymi opłatami, w przypadku gdy dostawca przyjmujący nie wprowadza przekroczenia salda na rachunku, a opłaty są naliczone, ale nie zostały pobrane;
- 7) z saldem ujemnym;
- 8) z otwartą akredytywą, otwartym inkasem dokumentowym lub inkasem czeków w obrocie krajowym lub dewizowym;

- 9) prowadzonego dla konsumenta, wobec którego zostało wydane postanowienie o ogłoszeniu przez niego upadłości lub który złożył wniosek o ogłoszenie upadłości;
- 10) powiązanego z członkostwem u dostawcy prowadzącego taki rachunek.”,
- c) w art. 59ip w ust. 1 i w ust. 2 użyte dwukrotnie wyrazy „art. 59ik–59in” zastępuje się wyrazami „art. 59ik–59ina”;
- 47) w art. 1 w pkt 17, w art. 59io ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Dostawca przekazujący i dostawca przyjmujący, na żądanie konsumenta, udostępniają mu, nieodpłatnie, dane dotyczące istniejących zleceń stałych i poleceń zapłaty, powiązanych z prowadzonymi przez tych dostawców rachunkami płatniczymi konsumenta, które są objęte przeniesieniem.”;
- 48) w art. 1 w pkt 17, po art. 59ip dodaje się art. 59ipa w brzmieniu:
„Art. 59ipa. Przepisy art. 59ii–59im i art. 59ina–59ip stosuje się odpowiednio do przenoszenia rachunku płatniczego w ramach tego samego dostawcy.”;
- 49) w art. 1 w pkt 17, w art. 59iq w ust. 1 i 2 wyrazy „odrzuconych wniosków o przeniesienie” zastępuje się wyrazami „niezrealizowanych upoważnień do przeniesienia”;
- 50) w art. 1 w pkt 17, w art. 59ir w ust. 1 wyrazy „udostępnia usługi przenoszenia rachunku płatniczego” zastępuje się wyrazami „umożliwia przenoszenia rachunków płatniczych”;
- 51) w art. 1 w pkt 20, w ust. 2 wyrazy „doręczenia wniosku przekazanego przez KNF” zastępuje się wyrazami „przekazania mu wniosku zgodnie z ust. 1”;
- 52) w art. 1 w pkt 30, w art. 132zo:
a) w ust. 4 wyraz „Organizacja” zastępuje się wyrazami „W przypadku, o którym

- mowa w ust. 1 pkt 2, organizacja”,
- b) w ust. 5 wyrazy „stwierdzenia przez Prezesa NBP” zastępuje się wyrazami „, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli Prezes NBP stwierdzi”;
- 53) w art. 1 w pkt 30, w art. 132zp w ust. 3 w pkt 6 i 8 skreśla się wyrazy „usług płatniczych”;
- 54) w art. 1 w pkt 30, w art. 132zq w ust. 1 skreśla się wyrazy „, zaistniałych w związku z prowadzeniem schematu płatniczego”;
- 55) w art. 1 w pkt 30, w art. 132zs w ust. 1 wyraz „podmiotach” zastępuje się wyrazem „podmiotów”;
- 56) w art. 1 w pkt 30, w art. 132zu w ust. 1 wyrazy „art. 132zn ust. 1 i 3 oraz art. 132zo ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 132zn ust. 1, 3 i 4, art. 132zo ust. 2, 3 i 7 oraz art. 132zq ust. 4 i 5”;
- 57) w art. 1 w pkt 30, w art. 132zv pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) kryteria oceny schematu płatniczego oraz szczegółowy zakres dokumentów i informacji, o których mowa w art. 132zn ust. 3 i 4,
 - 2) szczegółowy zakres dokumentów i informacji, o których mowa w art. 132zo ust. 2 i 7,”;
- 58) w art. 1 w pkt 30, skreśla się art. 132zw;
- 59) w art. 1 w pkt 31, w art. 152a w ust. 2 po wyrazie „interesie” dodaje się wyrazy „osoby fizycznej,” oraz wyrazy „nieposiadającej osobowości prawnej” zastępuje się wyrazami „niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną”;
- 60) w art. 3 w pkt 3, w ust. 4 skreśla się wyrazy „, oraz informację, czy rachunki są

nadal prowadzone”;

- 61) w art. 3 w pkt 6, w ust. 2 wyrazy „art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. a–h, k–ł, p, s, t oraz v” zastępuje się wyrazami „art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. a–h, k–ł, p, s oraz v”;
- 62) w art. 3 w pkt 7, w art. 140d w ust. 2 wyrazy „udostępnia usługi przenoszenia rachunku płatniczego” zastępuje się wyrazami „umożliwia przenoszenia rachunków płatniczych”;
- 63) w art. 3 w pkt 7, w art. 140d w ust. 2 i 3 wyrazy „art. 59ii ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 59ii”;
- 64) w art. 4 w pkt 2, w art. 1b wyraz „powinna” zastępuje się wyrazem „musi”;
- 65) w art. 4 w pkt 5, w art. 11 skreśla się wyrazy „, z zastrzeżeniem art. 12”;
- 66) w art. 4 w pkt 6, w ust. 1 po wyrazach „postanowienia o ogłoszeniu upadłości” dodaje się wyrazy „lub postanowienia o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego”;
- 67) w art. 4 w pkt 10 w lit. d, w ust. 5 skreśla się wyraz „zmienianych”;
- 68) w art. 4:
 - a) w pkt 11, w art. 17a w ust. 1 wyrazy „regulujących te powiązania” zastępuje się wyrazami „i informacji dotyczących tych powiązań”,
 - b) w pkt 13 w lit. c, w ust. 6 skreśla się wyrazy „oraz art. 17a”;
- 69) w art. 4 w pkt 11, w art. 17a w ust. 2 wyrazy „art. 16 ust. 3” zastępuje się wyrazami „art. 16 ust. 3 i 4”;
- 70) w art. 4 w pkt 14, w art. 19b po wyrazach „zakres informacji” dodaje się wyrazy

„i danych”;

- 71) w art. 7 w pkt 2, w art. 68f w ust. 3 wyraz „Dokumenty” zastępuje się wyrazem „Dane”;
- 72) w art. 7 w pkt 2, w art. 68g w ust. 1 w pkt 3 skreśla się wyraz „każdego”;
- 73) w art. 9 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) w art. 3:
a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „(Dz. U. Nr 199, poz. 1175, z późn. zm.)”,
b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Do poleceń zapłaty stosuje się art. 63d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”;
- 74) w art. 9 w pkt 5, w ust. 4 skreśla się wyrazy „, oraz informację, czy rachunki są nadal prowadzone”;
- 75) w art. 9 w pkt 8, w art. 71b w ust. 2 wyrazy „udostępnia usługi przenoszenia rachunku płatniczego” zastępuje się wyrazami „umożliwia przenoszenia rachunków płatniczych”;
- 76) w art. 9 w pkt 8, w art. 71b w ust. 2 i 3 wyrazy „art. 59ii ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 59ii”;
- 77) w art. 10 w pkt 10, w pkt 2 wyrazy „art. 94 ust. 1 pkt 4 i art. 94 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 94 ust. 1 pkt 4 i ust. 2” oraz po wyrazie „oraz” dodaje się wyraz „przepisów”;
- 78) w art. 10 w pkt 11, w art. 381a wyraz „podmiotu” zastępuje się wyrazem „banku”;
- 79) w art. 14 w ust. 1 skreśla się wyrazy „art. 14g”;

- 80) w art. 14 w ust. 2 wyrazy „art. 59ii–59ir” zastępuje się wyrazami „art. 59ii–59ip”;
- 81) w art. 20 w pkt 3 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) art. 1 pkt 26, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.”.

MARSZAŁEK SENATU

Stanisław KARCZEWSKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 4 listopada 2016 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do niej 81 poprawek.

Uwzględniając § 9 Zasad techniki prawodawczej (dalej „ZTP”), który nakazuje posługiwanie się w ustawie określeniami (pojęciami), które zostały użyte w ustawie podstawowej dla danej dziedziny spraw albo gałęzi prawa, oraz mając na względzie, iż ustawa o usługach płatniczych posługuje się pojęciem „konsument” w znaczeniu cywilistycznym, należałoby zrezygnować z rozszerzania słowniczka ustawy o definicję tego pojęcia. Oczywiście jest bowiem, że „konsument” na gruncie ustawy o usługach płatniczych oznacza „konsumenta” w rozumieniu Kodeksu cywilnego (**poprawka nr 1**).

Mając na uwadze, że zgodnie z § 156 ZTP niedopuszczalne jest odsyłanie do bliżej nieokreślonych przepisów, Senat proponuje, aby w art. 4a ust. 3 odesłać nie do odrębnych przepisów, ale konkretnie do ustawy – Prawo bankowe oraz ustawy o Narodowym Banku Polskim (**poprawka nr 2**).

W związku ze sformułowaniem w art. 2 pkt 17a definicji pojęcia „numer rozliczeniowy”, należałoby skreślić w art. 4a ust. 4 zbędne odesłanie. Analogiczny argument przemawia za dokonaniem modyfikacji art. 4a ust. 5 pkt 2 (i w konsekwencji pkt 1 tego ustępu). Warto również dokonać korekty redakcyjnej w części wspólnej ust. 5. Zgodny ze standardami ma być nie tylko sposób identyfikacji dostawców, ale również sposób numeracji rachunków płatniczych (**poprawka nr 3**).

Dążąc do zapewnienia należytej komunikatywności przepisu określającego wyłączenia z reżimu ustawy o usługach płatniczych oraz wyeliminowania niezręczności polegającej na tym, że z jednej strony z reżimu ustawy wyłącza się pewne transakcje, z drugiej zaś do tych transakcji nakazuje się stosowanie przepisów ustawy, proponuje się przyjęcie **poprawki nr 4**. **Poprawka ta uwzględnia w odesłaniu dokonanym w części wspólnej art. 6a (w brzmieniu zaproponowanym przez Senat), konsekwencję poprawki nr 10, polegającej na skreśleniu zmiany dodającej art. 14g.**

W celu ujednoczenia sposobu sformułowania podobnych przepisów (art. 14 ust. 4 jest analogiczny do art. 132zq ust. 7) oraz mając na względzie, iż zmiana techniki zapisu pozwoli uniknąć posługiwania się w ustawie pojęciem nieznanym polskiemu systemowi prawa („co–

badging”), proponuje się przyjęcie **poprawki nr 5**. Zmiana brzmienia nie wpłynie na komunikatywność przepisu. Bez względu na zastosowaną technikę ustalenie nakazów i zakazów, których naruszenie będzie mogło skutkować karą pieniężną, będzie wymagało zapoznania się z odpowiednimi przepisami rozporządzenia 2015/751.

Wobec zmiany treści art. 111 ust. 1 (art. 1 pkt 25 noweli) zbędne, jako bezprzedmiotowe, jest zdanie drugie w art. 14e ust. 1 (**poprawka nr 6**).

Zgodnie z „Dobrymi praktykami legislacyjnymi” przy formułowaniu przepisów o charakterze obligatoryjnym należy unikać czasownika modalnego „powinien”. Wyraz „powinien” jest funktorem normotwórczym i w języku prawnym wyraża obowiązek. W świetle zasad prawa i logiki czasownik (modalny) „powinien” zawarty w aktach normatywnych oznacza „musi”. Niemniej w języku potocznym bywa on interpretowany jako „może”. Stąd też, mając na względzie wyeliminowanie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, dobrą praktykę legislacyjną, orzecznictwo oraz poglądy doktryny dotyczące formułowania przepisów o charakterze obligatoryjnym, proponuje się dokonanie korekty art. 14e ust. 2. Analogiczna uwaga odnosi się do dodawanych do ustawy o usługach płatniczych art. 132zp ust. 2 i 3 pkt 11 oraz art. 1b dodawanego do ustawy o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (**poprawki nr 7 i 64**).

Poprawki nr 8, 20, 22, 24, 36, 38 i 71 ujednolicają terminologię ustawy.

W związku z tym, że ujednocicone pojęcia związane z usługami reprezentatywnymi zostaną użyte w wykazie usług reprezentatywnych, w ocenie Senatu, dodatkowe określanie wykazu (listy) tych pojęć w rozporządzeniu jest zbędne. Konieczność użycia w wykazie ujednocionych pojęć będzie wynikała z wytycznych przepisu upoważniającego (**poprawka nr 9**).

Dodawany art. 14g powtarza treść innych przepisów (art. 20a, art. 20b oraz art. 32b–32d) i w związku z tym jest zbędny, jako niemający wartości normatywnej (**poprawki nr 10 i 79**).

Uwzględniając, że określenie definicji ma być odrębnym od określenia wykazu usług reprezentatywnych elementem zakresu spraw przekazanych do uregulowania w rozporządzeniu (art. 14f ust. 1 pkt 2; w wykazie nie będzie definicji) oraz dążąc do ujednoczenia terminologii w obrębie ustawy, proponuje się przyjęcie **poprawki nr 11**.

Poprawki nr 12, 15 i 55 mają charakter redakcyjny.

Mając na względzie § 4 ust. 4 ZTP (zakaz formułowania przepisów nakazujących stosowanie innych przepisów; jeżeli ustawodawca nie wyłączył stosowania przepisów rozdziału 2 ustawy o kredycie konsumenckim w przypadku stosowania art. 20a i art. 20b oczywiste jest, że przepisy te należy stosować) oraz fakt, że relacja między art. 20a i art. 20b, a art. 27 została określona w sposób jednoznaczny w art. 20b ust. 1 pkt 8, dodawany art. 20c należy uznać za zbędny, jako niemający wartości normatywnej (**poprawka nr 13**).

Abstrahując od rozważań dotyczących zasadności posługiwania się przez prawodawcę tzw. „zastrzeżeniami”, należy stwierdzić, iż w art. 20b ust. 2 pkt 2 nie sformułowano wyjątku ani uszczegółowienia art. 20b ust. 1 i w związku z tym określanie relacji między tymi przepisami jest bezzasadne. Analogiczna uwaga odnosi się do art. 59in ust. 2 (**poprawka nr 14**).

W związku z tym, iż wyraz „wniosek” ma określone znaczenie w języku prawnym (w szczególności wnioski się składa i rozpatruje w odpowiedniej procedurze; wniosek może być rozpatrzony negatywnie) oraz przyjmując, że wolą ustawodawcy było, aby konsument występował z żądaniem udostępnienia dokumentu dotyczącego opłat również w postaci papierowej albo elektronicznej, Senat uchwalił **poprawkę nr 16**.

Senat uznał za zasadne uchwalenie **poprawki nr 17** uwzględniając, iż ustawodawca posługuje się w ustawie konsekwentnie pojęciem „konsument”, a nie „użytkownik będący konsumentem”.

Mając na względzie prawidłową relację między ust. 1 i 2 w art. 32b oraz uwzględniając, że treść zdania pierwszego w ust. 2 powtarza *de facto* treść ust. 1, proponuje się przyjęcie **poprawki nr 18**. Poprawka ujednotwila również terminologię ustawy.

Poprawki nr 19 i 77 mają charakter techniczno-legislacyjny.

Mając na względzie, iż istotą podstawowego rachunku płatniczego nie jest jego otwarcie, prowadzenie i zamknięcie oraz fakt, że to nie podstawowy rachunek płatniczy umożliwia otwarcie, prowadzenie i zamknięcie tego rachunku (taka możliwość wynika bowiem z ustawy), a także biorąc pod uwagę, iż oczywiste jest, że podstawowy rachunek płatniczy prowadzony jest dla konsumenta, proponuje się przyjęcie **poprawki nr 21**.

W związku z tym, iż dostawca będzie obowiązany otworzyć i prowadzić podstawowy rachunek płatniczy nie tylko na podstawie wniosku, ale także na podstawie ustnego żądania

(art. 59ic ust. 1), o ile dopuszcza on taką możliwość, przepis określający termin na zawarcie umowy podstawowego rachunku płatniczego (art. 59ic ust. 3) powinien odnosić się również do takiego przypadku (**poprawka nr 23**).

Poprawka nr 25 uściśla odesłanie.

Poprawka nr 26 ma na celu doprecyzowanie, że w przypadku podstawowego rachunku płatniczego opłaty za wykonanie krajowych transakcji płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. c, będą mogły być pobierane po wykonaniu 5 takich transakcji zleconych przez konsumenta.

W związku z tym, iż transakcji się nie świadczy, ale się je wykonuje, należałoby dokonać zmiany zaproponowanej w **poprawce nr 27**.

Uchwalając **poprawkę nr 28** Senat uznał, iż wolą ustawodawcy było, aby dostawca nie mógł oferować podstawowych rachunków płatniczych, z których korzystanie odbywałoby się wyłącznie za pomocą środków elektronicznego dostępu do rachunku, chyba że oferuje on wyłącznie usługi świadczone za pomocą takich środków.

Poprawka nr 29 doprecyzowuje, że dostawca w związku z prowadzonym rachunkiem podstawowym będzie mógł pobierać opłaty za transakcje transgraniczne.

Przepis art. 59ig ust. 2 zdanie drugie może sugerować, iż odnosi się on do wszystkich umów ramowych, a nie wyłącznie umowy podstawowego rachunku płatniczego. W celu wyeliminowania potencjalnych wątpliwości interpretacyjnych, proponuje się przyjęcie **poprawki nr 30**.

Uchwalając **poprawkę nr 31** Senat uznał, iż wolą ustawodawcy było, aby również w przypadku wypowiedzenia umowy podstawowego rachunku płatniczego ze skutkiem natychmiastowym dostawca był obowiązany poinformować konsumenta o możliwości dochodzenia przez niego swoich praw w związku z rozwiązaniem umowy oraz o pozasądowych procedurach rozstrzygnięcia sporów.

Mając na względzie, iż przepisy rozdziału 8 stosowane będą również w przypadku, gdy konsument zgłosi dostawcy prowadzącemu zamiar otwarcia rachunku płatniczego u dostawcy prowadzącego działalność w innym państwie członkowskim, należałoby – w celu zapewnienia spójności we wskazanej jednostce systematyzacyjnej – skreślić ust. 1 w art. 59ii oraz zmodyfikować ust. 2 tego artykułu poprzez wskazanie, iż odnosi się on wyłącznie do

przenoszenia rachunku między dostawcami, mającymi siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (**poprawki nr 32, 63 i 76**).

W związku z tym, iż przeniesienie rachunku płatniczego będzie następowało nie na wniosek, ale z upoważnienia konsumenta (art. 59il ust. 1), proponuje się przyjęcie **poprawki nr 33**.

W związku z tym, że art. 59ik ust. 1 mówi zarówno o dostawcy przekazującym, jak i dostawcy przyjmującym, nasuwało się pytanie, którego z nich ustawodawca miał na myśli posługując się określeniem „ten dostawca”. Przyjmując, że przepis odnosi się do dostawcy przyjmującego oraz dążąc do wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych proponuje się dokonanie korekty zaproponowanej w **poprawce nr 34**.

Uwzględniając § 157 ZTP (zakaz odsyłania do przepisów, które zawierają odesłania) oraz mając na względzie precyzyjne wyrażenie intencji prawodawcy (pojawia się pytanie, na czym miałyby polegać przekazanie informacji w postaci elektronicznej w placówce dostawcy), należy przyjąć **poprawkę nr 35**.

W celu uniknięcia sytuacji, w której ustawodawca w jednym przepisie posługuje się rzeczownikiem „upoważnienie” w różnych znaczeniach oraz mając na względzie art. 3 ust. 2 ustawy o usługach płatniczych proponuje się dokonanie modyfikacji wskazanej w **poprawce nr 37**.

W art. 59im ust. 1 pkt 6 nie wskazano, gdzie ma być wskazany dzień zamknięcia rachunku płatniczego prowadzonego przez dostawcę przekazującego (**poprawka nr 39**).

W związku z tym, że art. 59im ust. 1 pkt 1 i 2 mówi o żądaniu (nie wniosku) konsumenta oraz mając na względzie, iż żądanie będzie częścią upoważnienia, termin przewidziany w art. 59im ust. 3 pkt 1 powinien być liczony od dnia otrzymania przez dostawcę upoważnienia (**poprawka nr 40**).

Poprawka nr 41 koreluje elementy wyliczenia z wprowadzeniem do wyliczenia.

Przepis art. 59im ust. 5 powinien odsyłać również do art. 59im ust. 1 pkt 2 (zob. art. 59io ust. 2). **Poprawka nr 42** eliminuje również zbędny, niemający wartości normatywnej, wyraz.

Poprawka nr 43 zmierza do uwzględnienia w przepisie § 157 ZTP.

W art. 59im ust. 9 należałoby jednoznacznie wskazać, co ustawodawca miał na myśli stosując w odesłaniu technikę „z zastrzeżeniem”. Zdaniem Senatu, odsyłając do art. 41 ust. 2 chciano wskazać na wyjątek przewidziany w tym przepisie (**poprawka nr 44**).

W przepisie art. 59in ustawodawca określił zasady udzielania „pomocy” konsumentowi przy otwieraniu przez niego rachunku płatniczego w innym państwie członkowskim UE. W związku z tym przepisem nasuwało się pytanie, jaka czynność konsumenta będzie inicjowała udzielenie „pomocy”. Z treści art. 59in ust. 1 wynika, że konsument z jednej strony będzie zgłaszał dostawcy zamiar otwarcia rachunku (informował go o tym), z drugiej zaś, że będzie on występował z wnioskiem o udzielenie pomocy. Mając na uwadze, iż wyraz „wniosek” ma określone znaczenie w języku prawnym (w szczególności wnioski się składa i rozpatruje w odpowiedniej procedurze; wniosek musi mieć określoną treść) i jego złożenie niekoniecznie musi kończyć się pomyślnie dla wnioskodawcy, Senat uznał, iż procedura „wnioskowa” w tym przypadku nie jest zgodna z wolą ustawodawcy. Uznano, iż intencją prawodawcy było maksymalne uproszczenie procedury i w związku z tym **poprawka nr 45** przesądza, iż dostawca będzie obowiązany dokonać określonych czynności po otrzymaniu stosowanej informacji (oświadczenia) od konsumenta. Poprawka ta ujednocila również terminologię ustawy oraz skreśla, jako bezprzedmiotowe, odesłanie do art. 59ij ust. 2 w pkt 1 modyfikowanego ust. 1.

W związku z tym, że art. 59in ust. 3 odnosi się zarówno do przenoszenia rachunku (art. 59im), jak i udzielania „pomocy” przy otwieraniu rachunku płatniczego w innym państwie członkowskim UE, powinien być on zamieszczony po art. 59in, jako kolejna podstawowa jednostka redakcyjna ustawy. Przepis art. 59in ust. 3 w zakresie, w jakim odnosi się do art. 59im ust. 3 pkt 5, nie mieści się w zakresie regulacji art. 59in. Co więcej, w art. 59in ust. 3 należałoby dokonać korekty odesłań, w szczególności poprzez skorelowanie ich zakresu z przepisami, do których następuje odesłanie oraz sformułować wyliczenie zgodnie z ZTP (powtarzający się w każdym z punktów wyraz „rachunku” powinien być przeniesiony do wprowadzenia do wyliczenia) – **poprawka nr 46**.

W związku z tym, iż konsument – w ocenie Senatu – będzie występował z żądaniem, a nie wnioskiem o udostępnienie danych oraz dążąc do ujednoclenia terminologii ustawy, proponuje się przyjęcie **poprawki nr 47**.

Poprawka nr 48 zmierza do tego, aby przepisy o przenoszeniu rachunków odnosiły się również do przenoszenia rachunku w ramach tego samego dostawcy. Cel ten wynika

z motywu 27 dyrektywy 2014/92/UE, który stanowi, że taka procedura (przeniesienie rachunku płatniczego) powinna być zagwarantowana w przypadku, gdy konsumenci chcą przenieść się od jednego dostawcy usług płatniczych do innego, lecz także wtedy, gdy chcą zamienić jeden rachunek płatniczy na inny w ramach tego samego dostawcy.

W związku z tym, iż ustawodawca nie przewidział procedury odrzucania wniosków o przeniesienie rachunków ani przesłanek takiego odrzucania, przepis art. 59iq w zakresie, w jakim dotyczy takich sytuacji jest bezprzedmiotowy. Zdaniem Senatu, intencją ustawodawcy było, aby informacja dotyczyła liczby niezrealizowanych upoważnień do przeniesienia rachunku (**poprawka nr 49**).

W związku z tym, iż ustawodawca stanowi o przenoszeniu rachunków, a nie o usłudze przenoszenia rachunków, proponuje się przyjęcie poprawki ujednolicającej terminologię ustawy. Konsekwentnie podobnych zmian należy dokonać w ustawie – Prawo bankowe oraz ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (**poprawki nr 50, 62 i 75**).

W związku z art. 61a ust. 2 nasuwało się pytanie, do czego odnosi się sformułowanie „doręczenie wniosku” – do doręczenia KNF, czy Prezesowi NBP. Uznano, iż intencją prawodawcy było, aby termin, o którym mowa w analizowanym przepisie, odnosił się do przekazania wniosku Prezesowi NBP zgodnie z art. 61a ust. 1. Dążąc do wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych, uchwalono **poprawkę nr 51**.

W związku z tym, iż ust. 4 i 5 w art. 132zo będą stosowane wyłącznie w przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 tego artykułu, należy przepisy te sformułować podobnie, jak to uczynił ustawodawca w ust. 2, 3, 6 i 7. Brak odesłania do ust. 1 pkt 2 może bowiem sugerować, iż ust. 4 i 5 znajdują zastosowanie również w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 (**poprawka nr 52**).

Przepisy art. 132zp ust. 3 pkt 6 i 8 należy skorelować ze słowniczkiem ustawy (art. 2 pkt 34) – **poprawka nr 53**.

Poprawka nr 54 skreśla zbędne wyrazy. Wyrazy te powtarzają wcześniejszy fragment przepisu.

Przepis art. 132zu ust. 1 określa, które informacje i dokumenty mają być przekazywane w postaci elektronicznej. Nasuwało się pytanie, dlaczego ustawodawca pominął w katalogu wymienionym w art. 132zu ust. 1 dokumenty i informacje, o których mowa w art. 132zn ust. 4, art. 132zo ust. 3 i 7 oraz art. 132zq ust. 4 i 5. Uchwalając **poprawkę nr 56** przyjęto, że

wolą ustawodawcy było ujednoczenie zasad przekazywania NBP informacji i dokumentów (w tym wniosków) przez podmioty do tego obowiązane.

Zdaniem Senatu, delegacja ustawowa zawarta w art. 132zv, w zakresie rodzajów dokumentów i informacji dołączanych w ramach procedur o uzyskanie zgody Prezesa NBP na funkcjonowanie schematu płatniczego lub zmianę zasad jego funkcjonowania albo procedur zwalniających z obowiązku uzyskania takiej zgody, powinna odnosić się do przepisów przewidujących obowiązek dołączenia poszczególnych dokumentów i informacji, zamiast do przepisów dotyczących tych procedur (**poprawka nr 57**).

W związku z tym, że oczywiste jest, iż decyzje wydawane przez Prezesa NBP w sprawach indywidualnych związanych ze schematami płatniczymi będą decyzjami administracyjnymi, nie budzi wątpliwości, że zastosowanie w odniesieniu do nich znajdzie Kodeks postępowania administracyjnego. Przepis art. 132zv ma charakter wyłącznie informacyjny i jako taki, zgodnie z § 11 ZTP, nie powinien się w ustawie znaleźć (**poprawka nr 58**).

Przepis art. 152a ust. 2 powinien być treściowo i terminologicznie skorelowany z nienowelizowanymi art. 151 ust. 2 oraz art. 153a ust. 2 ustawy o usługach płatniczych oraz dodawanym do tej ustawy art. 153b ust. 2 (**poprawka nr 59**).

W art. 92ba ust. 4 ustawy – Prawo bankowe i analogicznie w art. 13d ust. 4 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, należy skreślić sformułowanie, zgodnie z którym treścią informacji o rachunkach jest informacja, czy rachunki są nadal prowadzone. Skoro informacja odnosić się ma wyłącznie do prowadzonych rachunków, to informacja, że prowadzone rachunki są nadal prowadzone jest niepotrzebna (**poprawki nr 60 i 74**).

Zmiana art. 105b ustawy – Prawo bankowe powinna być skorelowana ze zmianami w zakresie art. 105 i art. 105b tej ustawy dokonywanymi procedowaną równoległe ustawą z dnia 21 października 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (zmiany wejdą w życie 1 stycznia 2017 r.). Ustawodawca uchyła lit. t w art. 105 ust. 1 pkt 2 – **poprawka nr 61**.

W przypadku prawidłowego zastosowania § 23 ust. 3 ZTP, który wskazuje, w którym miejscu w strukturze aktu powinny być zamieszczane przepisy przewidujące wyjątek od

zasady albo jej uszczegółowienie, określanie relacji pomiędzy przepisami jest niepotrzebne, a wręcz błędne – **poprawka nr 65**.

W związku z tym, że w pierwszej części art. 13 ust. 1 mowa jest również o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego, w drugiej jego części należy dodatkowo odnieść się do wydania postanowienia o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego (**poprawka nr 66**).

Poprawka nr 67 zmierza do zapewnienia właściwej relacji między nowelizowanymi przepisami ustawy o ostateczności rozrachunku dotyczącymi przekazywania KNF tekstów jednolitych dokumentów określających zasady funkcjonowania systemu płatności.

W przypadku powzięcia informacji o możliwości funkcjonowania między dwoma podmiotami prawnych powiązań określających zasady realizacji między nimi zleceń rozrachunku istotnych za względu na ryzyko systemowe, Prezes NBP będzie mógł żądać od tych podmiotów przekazania dokumentów regulujących te powiązania. W przepisie art. 17a ust. 1 założono, że w każdym przypadku powiązania te będą regulowane jakimiś dokumentami (np. umową), może się jednak okazać, że podmioty nie będą dysponowały żadnym takim dokumentem, w tej sytuacji – wobec braku podstawy prawnej – Prezes NBP nie będzie miał możliwości wezwania podmiotów do udzielenia informacji o powiązaniach w zakresie zleceń rozrachunku. Zdaniem Senatu, warto rozważyć rozszerzenie kompetencji Prezesa NBP i umożliwienie mu żądania, poza dokumentami, również informacji dotyczących powiązań. Konsekwencją zmiany art. 17a ust. 1 jest korekta odesłania w nowelizowanym art. 18 ust. 6 (art. 4 pkt 13 lit. c noweli) – **poprawka nr 68**.

Poprawka nr 69 dokonuje korekty niekompletnego odesłania.

W związku z tym, iż w art. 18 ust. 6a ustawy o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami mowa jest również o danych, a nie tylko informacjach, należy w art. 19b dokonać modyfikacji uwzględniającej ten fakt (**poprawka nr 70**).

Wyraz „każdego” użyty art. 68g ust. 1 pkt 3 może sugerować, iż przepis ten znajdzie zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy zmiana listy uczestników dotyczyła będzie wszystkich systemów rozrachunku, a nie konkretnego systemu rozrachunku (**poprawka nr 72**).

W związku z tym, iż adresatami art. 63d ustawy – Prawo bankowe będą również spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe (kasy będą ten artykuł stosowały wprost), a w ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych brakuje przepisu, który

wskazywałyby, iż przepisy dotyczące polecenia zapłaty znajdują się w ustawie – Prawo bankowe (przepis art. 3 ust. 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych jest niewystarczający; stanowi on bowiem, że przepisy ustawy – Prawo bankowe do rozliczeń stosuje się jedynie odpowiednio), należałoby dodać do ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych przepis, który z jednej strony zapewniałby kompletność regulacji tej ustawy (w zakresie przepisów o poleceniu zapłaty), z drugiej zaś „pomagał” adresatom (albo zainteresowanym) w odnalezieniu właściwych przepisów w systemie prawnym, a tym samym zapewniałby komunikatywność przepisów o poleceniu zapłaty w aspekcie wyszukiwawczym. W **poprawce nr 73** dokonano dodatkowo korekty w nienowelizowanym art. 3 ust. 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, polegającej na skreśleniu zbędnego publikatora (w następstwie dodania do tej ustawy art. 1a pkt 3).

W związku z tym, że podmiotem objętym programem postępowania naprawczego, o którym mowa w art. 142 ust. 1–3 ustawy – Prawo bankowe (w brzmieniu obowiązującym przed 9 września 2016 r.) były banki, proponuje się aby dodawany przepis przejściowy odnosił się wprost do banków (**poprawka nr 78**).

W związku z tym, że art. 14 wejdzie w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia noweli, natomiast przepis dodający art. 59ir do ustawy o usługach płatniczych wejdzie w życie po upływie 20 miesięcy od dnia ogłoszenia, oraz mając na uwadze, iż art. 14 „skonsumuje się” po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, Senat skorygował odesłanie w art. 14 ust. 2 i zrezygnował z odsyłania w nim do art. 59ir (**poprawka nr 80**).

Poprawka nr 81 zmierza do tego, aby zmiana modelu obliczania kosztów nadzoru przez krajowe instytucje płatnicze weszła w życie 1 stycznia 2018 r., a nie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia ustawy. Wydłużenie *vacatio legis* pozwoli na płynne przejście między obowiązującym, a planowanym modelem ponoszenia kosztów nadzoru.